

ez a patika készíti a legtökéletesebb kenőcsöket. Kérdezett kenőcsökről, a kenőcsök felszívódásáról. Gyógyszerekről, illatokról, mérgekről és színekről folyt a szó. Kifogyhatatlan volt az ezirányú érdeklődése. Azután könyvtárába vezetett. A mennyezetig érő állványokhoz kecses létra támaszkodott. Nagy hévvel és ragaszkodással sorolta fel legbecsesebb nyelvi könyveit. Kitünő beszerzési forrásait hangoztatta és olcsóságukat, hogy bárki fillérékért megszerezheti ezeket a „kincseket”. Az egyetemes művelődésnek olyan papja állt előttem, a költészet és tudás csendes csarnokában, aki éjjel nappal egyformán áldozott. Áldozott kiaknázatlan készséggel, folyton szomjúhozva és mindig tanulva, kifogyhatatlan érdeklődéssel. És áldozott testtel, idegekkel, egészséggel, csak egy célért, mindent kiadni magából szellemileg, ami kiteljesedést, tökélyt jelenthet. Megragadni a szent ihletet, de ki is csikarni azt a megsejtett percek bűvöletében, a nikotin és a kávé serkentő és szellemi ingereket fokozó sarkalásával is. Művész volt és nem sajnált áldozatot. A magátféltő polgár mértéke az alkotás indulatában semmivé vált, csak a folyton égő fáklya tüze erősödött, mert világitani akart, világitania kellett!

Stadler Aurél

Bezerédy Lajos

Portré